

Про дівчинку, яка нічого не їла

Наталя Забіла

1.

Годі, діти, бігати,
гратись у дворі!
Час уже обідати
нашій дітворі.

Ми не гаєм часу марно —
руки миєм дуже гарно,
втираємо як слід
і сідаєм за обід.
Молодці в нас малюки:
з'їли борщ і пиріжки,
борщик зі сметанкою,
коржики гречані,
пиріжки з капустою,
свіжі та рум'яні!
Другу страву подали —
руки вгору підвели:
— Дайте нам добавки —
м'яса та приправки!
А на третє в нас — компот.
І компот — одразу в рот!
Забирайте тарілки!
Все поїли малюки.
Тільки Віточка мала
сумно сіла край стола.
Не схотіла борщику,
не поїла коржику,
і солодке — через силу,
і добавки не просила.
Нам із Вітою біда —
і бліда вона й худа!

2.

Стане Віта, як пушинка,

як пушинка-порошинка.
Сильний вітер як дмухне —
зразу Віту дожене.
Вітер плаття надимає,
Віту вгору підіймає.
Ой, летить вона, летить
до найвищих верховіть!

Доганяють віту діти,
а навстріч пілот іде.
— Ой, рятуйте нашу Віту!
Наша Віта пропаде! —
Понесло її над містом,
кружить десь в височині,
мов сухий, пожовклий листик,
що зірвався восени.
Тут пілот в літак сідає,
швидко Віту переймає.
— Що ж ти, дівчинко, така?
Ти ж, як пір'ячко, легка!

3.

Стали діти всі радіти:
— Повернулась наша Віта! —
А Вітуся каже їм:
— Я тепер усе поїм! —
З'їла борщик, з'їла кашку
і компоту цілу чашку,
цілу пляшку молока,
не забула й пиріжка!

Не впізнати нашу Віту,
Віту невеличку:
стане Віта рожевіти,
наче полунична.
Стане дужа наша Віта,
зможе Віта все робити:
буде бігати швидше всіх,
кидати м'ячик вище всіх!
А як в школу піде Віта —

буде вчитись краще всіх!